

Jaargang 3 #2

April 2011

pega graaf

Redactie

Van de bovenste Plank

Beste Pegasusser,

Op 10 maart 2011 mocht Giselinde Kuipers een gast-college geven bij het vak sociologische theorie 2B. Dit college ging voornamelijk over de toepassing van Pierre Bourdieu's theorieën. (te) Kort samengevat zegt Bourdieu onder andere dat mensen zich binnen een samenleving onderscheiden door smaak en dat smaak dus een sociaal product is dat aangeeft welke sociale positie je inneemt binnen de samenleving. Verassend genoeg ging dit college voornamelijk over humor. Kuipers heeft de verschillende soorten humor in Nederland met elkaar vergeleken. Ze kwam er met onder andere dit onderzoek achter dat er tot op de dag van vandaag nog sprake is van sociale stratificatie in Nederland. Jouw smaak voor humor is dus mede bepalend voor de positie die je inneemt binnen de samenleving.

Het geweldige hieraan is dat wij van de redactie klachten over het niveau van stukken in deze editie van de Pega-graaf niet serieus hoeven te nemen, aangezien we in dat geval kunnen aannemen dat de klager zich in een andere sociale laag bevindt. Wij zijn uitermate tevreden met de stukken, wat gezien de sociale achtergrond van de beminde schrijvers, een compliment mag heten. Veel leesplezier en gelach gewenst! Mochten beide wenselementen ontbreken dan wordt het toch eens tijd om aan je smaak te twijfelen.

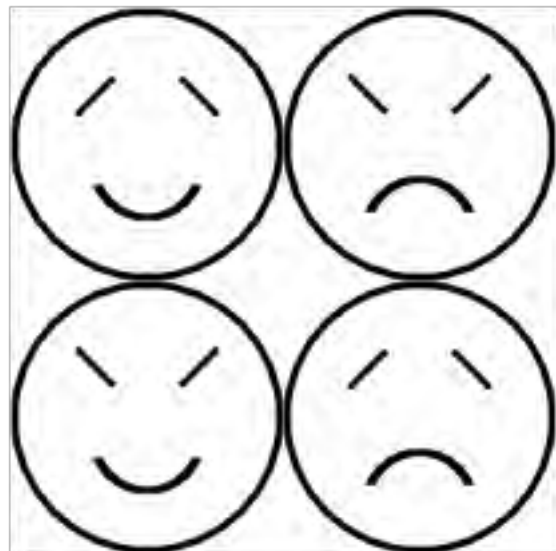
De redactie

Ps. meer weten: Giselinde Kuipers (2006). 'Television and taste hierarchy: the case of Dutch television comedy'. *Media, Culture & Society*, Vol. 28, No. 3, pp. 359-378.

Humor. Wij danken de term humor aan humeur, wat weer is afgeleid van het woord χυμός, ofwel: sap. De logica lijkt ver te zoeken, mits je het verhaal van Hippocrates kent.

Lang, lang geleden... in een land hier niet zo héél ver vandaan, woonde Hippocrates, een oude Griek die Het Idee van de Vier Sappen ontwikkelde. Hippocrates dacht dat wij mensen uit sappen bestonden, en wel uit bloed, gele gal, zwarte gal en slijm. De verhouding van deze vier sappen in ons lichaam zou ons humeur bepalen. Deze humorestheorie onderscheidt vier gemoedstoestanden: cholerisch, melancholisch, sanguinisch en flegmatisch. Op het plaatje te zien met de klok mee vanaf rechtsboven

(In die tijd waren Grieken nog Chinezen.)

Een overheersende hoeveelheid gele gal zou een persoon cholerisch maken, waardoor men irriteerbaar en snel kwaad zou zijn. Zwarte gal zou voor een melancholische stemming zorgen met neerslachtigheid en zelfs depressie. Veel bloed zou juist voor een sanguinisch humeur zorgen, ofwel voor vurige, energieke mensen. Mensen met veel slijm in hun lichaam, zouden flegmatisch, ofwel kalm en weinig emotioneel zijn.

Maar dat ter zijde, het moest gaan over humor. Wat is humor? Tijd om er een Van Dale'tje in te gooien: humor de; m 1 dat wat grappig is 2 oog en gevoel voor wat grappig is. Maar wat is grappig dan? grap-pig bn, bw zó dat men lachen moet. Ja, maar wat de één hilarisch vindt, laat de ander niet warm of koud...

Het 'gevoel voor humor' verschilt per persoon omdat niemand hetzelfde referentiekader heeft. Voor het begrijpen, aanvoelen of zelf bedenken van een grap, is het vermogen om jezelf te kunnen verplaatsen in een gebeurtenis, maar er tegelijkertijd buiten te blijven staan

ook heel belangrijk. Je hersenen krijgen dan een 'dubbelde boodschap' binnen en geven dit gegeven door als 'grappig'. Ook hangt humor af van je leeftijd en intelligentie, vooral bij taalkundige grappen of grappen met een maatschappelijke context. Of zoals Gerrit Komrij het verwoordt: "Domme mensen zijn nooit humoristisch. Ze kunnen wel moppen vertellen. Van die domme moppen waar je met een bevroren gezicht naar luistert. Als ik ergens een hekel aan heb, is het aan moppen. Moppen zijn het domein van de dommen."

Wanneer je geen (juist) gevoel voor humor hebt, wil je niet meteen als dom worden weggeschoven. Daarom hier wikkekeurig vijf vormen van humor, zodat je bij een ongemakkelijke stilte na een onbegrepen grap altijd nog ergens over kunt beginnen.

We beginnen met de vorm van humor die naar mijn mening de meeste waardering verdient: zelfspot, ook wel 'de beste vorm van zelfkennis' genoemd. Zelfspot wordt vaak als verdedigingsmechanisme ingezet. Door jezelf te bespotten zal een ander die spot niet snel meer bevestigen, maar eerder reageren met een "Aaajoh, het valt reuze mee, zo erg is het toch niet!". Een interessant feit is dat zelfspot een eigenschap blijkt te zijn die het sexappeal van mannen kan verhogen. Schroom je dus niet voor een beetje survival of the funniest (G. Greengross, 2008)!

Een minder gewaardeerde vorm van humor, maar daarom zeker niet minder grappig, is leedvermaak. Denk aan 1 april, programma's als America's Funniest Home Video's en Boiling Points of aan die ene man die je laatst tegen een glazen deur aan zag lopen, want "het mooiste vermaak is ..."! Leedvermaak kan ook samengaan met zelfspot, wanneer iemand bijvoorbeeld terugkijkt op een pijnlijke gebeurtenis en de schaamte weglacht door het tot een humoristische gebeurtenis te maken. Vaak ontstaat leedvermaak vanuit jaloezie, jaja een van de zeven zonden. Hoe jaloers er we zijn op het slachtoffer, hoe meer dopamine er tijdens het leedvermaak wordt aangemaakt. In het geval van leedvermaak worden de beloningssystemen in het brein actief, die ook oplichten bij seks, drugs en eten: het ventrale striatum. Jaloezie activeert dezelfde regio in de hersenen die ook actief wordt bij lichamelijke pijn: de dorsale cortex cingularis anterior. Jaloezie is dus te zien als sociale pijn en leedvermaak als een psychologische pleister (H. Takahashi, 2009).

Zwarte humor is op een bepaalde manier ook gebaseerd op het leed van anderen, maar hierbij gaat het om spot rond taboes. Zwarte grappen gaan over onderwerpen die over het algemeen erg gevoelig liggen, zoals geweld, ziektes, WO II of de dood. Een voorbeeld is een grap uit de film 'Der Untergang' waar iemand na een bombardement op Berlijn zegt dat "...in Berlijn nu allemaal warenhuizen staan. Hier waren huizen en daar waren huizen!" Het tekenprogramma South Park zit er ook vol mee. Deze grappen wordt overigens niet

altijd door iedereen in dank afgenomen, morele en ethische grenzen verschillen. Vaak worden zwarte grappen ook daadwerkelijk gemaakt om te shockeren. Toch kan zo'n grap op het juiste moment en in de juiste omstandigheden het leed juist relativeren.

Even heel wat anders: absurde humor. Deze vorm van humor is ontstaan vanuit de filosofische stroming het 'absurdisme'. Deze stroming stelt dat het leven in essentie geen betekenis heeft en dat het dus ook niet mogelijk is om betekenis in het leven te vinden. Absurde humor is absurd. Het slaat nergens op, mist elke clou of context en klopt van geen kanten: nonsens. De Britten van Monty Python zagen er de humor wel van in en je kunt hierbij ook denken aan de Nederlandse groep Jiskefet of aan Rembo&Rembo. Het ligt er natuurlijk aan hoe absurd men het maakt, maar lang niet iedereen kan deze vorm van humor waarderen. Oh trouwens, wat is het verschil tussen een dood vogeltje? Zijn ene pootje is even lang!

"Mag ik die banaan opeten? ZONDER DOORDENKS!". "Wil je daar even aan trekken? ZONDER DOORDENKS!". "Kijk een poes! ZON-DER-DOOR-DENKS!". Volgens mij heeft iedereen deze basisschoolfase meegemaakt, ik zeer zeker, maar deze vorm van humor blijft ook daarna: platte seks-poep-pies-onderbroekenlol. Omdat er nog altijd een licht taboe ligt op het openlijk spreken rond deze onderwerpen, is het heel makkelijk zulke grappen te maken. Vandaar ook dat vooral kinderen, pubers en mannen zich er schuldig aan maken. Of kunnen ze het niet helpen, beste Freud, en is het een onbedwingbare uiting van hun innerlijke driften?

Bronnen:

Greengross, G. (2008). Survival of the funniest. A review of Rod Martin, Psychology of Humor: An Integrative Approach. Evolutionary Psychology, 6(1): 90-95.

Takahashi, H. When your gain is my pain and your pain is my gain: neural correlates of envy and schadenfreude, in: Science, vol 323, 13 feb 2009

(en stiekem heel wat Wikipedia)

Lachen is gezond

Lachen wordt door Van Dale gedefinieerd als een uiting van vrolijkheid en blijdschap. Wie in de lach schiet begint plotseling te lachen, en wie de slappe lach heeft, heeft een onbedwingbare lachbui. Lachen is een woord met een bijzonder positieve connotatie. Als je nadenkt over de laatste keer dat je enorm gelachen hebt, krijg je meteen weer een glimlach op je gezicht en voel je je ook meteen weer beter. Maar, lachen heeft niet alleen effect op gevoelens. Dit kun je al merken als je hard gesport hebt, en de volgende dag in de lach schiet. Bedenk maar hoe die lachbui voelt met een flinke dosis spierpijn in je buik!

Wanneer je dit alles in acht neemt, is het niet zo vreemd dat er gezegd wordt dat lachen gezond is. Het heeft zowel invloed op de geest als op het lichaam. Maar wat is die invloed precies? Waarom is lachen gezond? Voor ieder die het antwoord wil vinden op deze vragen, is Google de uitkomst. In dit artikel zullen de verklaringen die gegeven worden op verschillende sites, besproken worden, en bovendien zal uitgewijd worden over een voorbeeld van Pegasusgelach.

Op de site www.goodfeeling.nl kan men rare dingen lezen. Eén van die dingen is waarom lachen gezond is. Daarnaast wordt uitgewijd over stellingen als 'Harde werkers worden later beloond, luie mensen meteen', 'Ik heb teveel bloed in mijn cafeïneomloop', en 'Papa, waarom kan ik niet met mijn magneet jouw pasje laten kleven?'. Lachen, zo wordt gesteld, is gezond omdat er, wanneer een lichaam snikt van de lach, endorfine vrijkomt. Deze stof werkt lustverhogend en ontspannend, en gaat daardoor zwaarmoedigheid en pijn te lijf. Daarnaast heeft lachen een positief effect op de ademhaling en is lachen goed voor je immuunsysteem, waardoor de afweer tegen ziektekiemen toeneemt.

Ook zorgverzekeraar VGZ wijdt op de site www.gezondvgz.nl uit over lachen. Hier wordt gesteld dat lachen veel spieren in beweging zet, onder andere in het gezicht, de buik en het middenrif. Tegelijkertijd wordt de spanning in spieren op andere plaatsen juist lichter, waardoor een ontspannen gevoel ontstaat. Lachen vermindert stress, depressie, bezorgdheid en slapeloosheid, en kan ook pijnstillend werken. Daarnaast wordt ook op deze site beschreven dat lachen een positief effect heeft op het immuunsysteem. Het aantal beschermende antistoffen in het bloed stijgt al na tien minuten lachtherapie.

Hoewel lachen gezond is, lachen volwassenen veel te weinig. Op de site www.mens-en-gezondheid.infonu.nl wordt beschreven dat dit veroorzaakt wordt doordat we het te druk hebben om te lachen. De oplossing hiervoor, is lachtherapie, een meditatievorm die bedoeld is om je in het hier en nu te brengen. Hierbij is het de bedoeling dat je zomaar lacht, zonder dat daarvoor een aanleiding is. Wanneer het je lukt goed te lachen, dan staan je gedachten even stil. De problemen waarmee je kampt worden gerelativeerd, en je vergeet ze tijdens de meditatie. Gesteld wordt dat alledaagse stress een stuk

afneemt bij wie regelmatig lachsessies houdt. Deze sessies kun je overal, en op ieder moment van de dag doen, bijvoorbeeld tijdens het afwassen, douchen, of studeren. De oefening kun je zowel alleen als in een groep doen. Het zal in het begin misschien een beetje vreemd voelen, maar uiteindelijk werkt een groep misschien extra stimulerend, omdat je dan samen kunt lachen. De lachtherapie bestaat uit de volgende drie fases:

1. Maak je lichaam los met rek- en strekoefeningen.
2. Begin met lachen door eerst een glimlach te maken. Deze maak je steeds groter, waardoor je uiteindelijk met je gehele lichaam lacht.
3. Na het lachen ben je je bewust van de stilte en voel je je ontspannen.

De conclusie die je kunt trekken uit dit verhaal, is dat lachen zowel positieve effecten heeft op het lichaam als op de geest, maar dat de meesten desondanks niet genoeg lachen. De oplossing hiervoor is lachtherapie, of misschien wel gewoon, lachwekkende dingen doen! Graag geef ik hiervan een voorbeeld van binnen onze eigenste Pegasus.

Op het moment ben ik samen met zes anderen (Yasmin, Rian, Laurie, Thomas, Merijn, Marlieke) bezig met het organiseren van het introductiekamp voor de nieuwe eerstejaars, dat in september zal plaatsvinden. Het thema van aankomend kamp zal Disco-fever zijn. Van het bestuur kregen wij als commissie de opdracht een foto van onszelf te maken, voor op de site van Pegasus. Gezien het thema konden we niet anders dan op de foto gaan met grote brillen en pruiken. We zochten deze benodigheden, en daarnaast de beste plaats om de foto te nemen. Uiteindelijk is dit de trap naar het ASW-domein op de derde verdieping in het BG geworden. Toen outfit en plaats bekend waren, begon de echte pret, het bepalen van de perfecte houding, met de volgende foto als resultaat.

Naast dat het gelukt is geweldige foto's te maken die nu op de vernieuwde site van Pegasus te zien zijn, heeft de fotosessie ons voorzien in zoveel gelach en endorfine dat we dagen lang gelukkig zijn geweest.

Flauwe Humor

Het leven kent een scala aan grote vraagstukken die eigenlijk zeer zelden kunnen worden beantwoord. Een van deze zeer interessante vragen is: "Waarom hebben sommige paraplu's wel een punt en andere niet?" Een vraag waar ieder weldenkend mens zich zo nu en dan mee bezig houdt. Zeker toen ik er laatst achter kwam dat de paraplu met punt naast het afweren van regen ook heel nuttig is voor het afweren van andere dingen en personen.

Het zou meer dan logisch zijn, gezien de inleiding van dit stuk dat ik me zou gaan bezig houden met de paraplu met punt. Ware het niet dat ik een nog veel gewaagder en meer omstreden onderwerp weet die geen enkele inleiding behoeft, bier uit krat. Het bijzondere aan bier is dat het in bijna alle sociale lagen wordt geaccepteerd als drank. Uiteraard bestaat er een groot verschil tussen witbierdrinkende mooiweerdinkers en de doorsnee comazuiper, maar het moet duidelijk zijn dat bier in essentie niet inherent verschilt. Ook op dit punt, zo ben ik mij terdege bewust, bestaan rassceptici die beweren dat bieren wel degelijk van elkaar kunnen verschillen op verschillende aspecten. Ik zou deze mierenneukers graag willen wijzen op twee magische woorden die zo goed als elke uitspraak legitimeren: "in essentie".

Waar bier al bijzonder is, is bier uit een krat nog veel specialer. Meerdere flesjes, op systematische wijze naast elkaar geplaatst kunnen een overweldigend gevoel bij menig student oproepen. Dit overweldigende gevoel wordt vervolgens nog overweldigender als de student het kratje met één hand oppakt en de macht van maximaal 24 stuks bier in zijn handen voelt. Waar de meeste Hollywoodfilms hier zouden eindigen houdt het werkelijke verhaal helaas nog niet op. De student komt namelijk al vrij snel na de aankoop van zijn splinternieuwe krat vol met gevulde bierflesjes in grote problemen.

Het is namelijk zo dat studenten maar zeer zelden een auto tot hun beschikking hebben. Daarnaast bestaan er ook maar weinigen die de spierkracht kennen om een krat verder dan 500 meter mee te slepen. Het transporteren van een krat pils zonder een bierenbeul genoemd te worden is een probleem dat zijn weerga niet kent. Gelukkig is voor elk probleem een oplossing. En in dit geval brengt het spreekwoord "op een oude fiets moet je het leren" ons bij die oplossing.

Helaas is het nare gevolg van oplossingen dat ze alleen maar nieuwe problemen oproepen. Wat elke student nu, met de nodige vigilantie, tegen dit waardevolle velletje papier roept is daarom uiteraard: maar hoe? Helaas hebben experts op dit gebied hier geen uitgesproken antwoord op. Elke manier heeft zijn voordelen. Het is daarom zaak een aantal mogelijkheden op te noemen en de student te laten kiezen:

- De Pavlovstijl is een stijl die inhoudt dat het kratje altijd in zicht is. Dit betekent dat het kratje zich op het stuur bevindt of – voor de mannen – op de stang. Het voordeel is dat het bier altijd in zicht is. Het grote

nadeel is dat zwakke persoonlijkheden het bier niet kunnen aanschouwen zonder het te drinken. Dit zorgt voor extreme gekte die verder gaat dan Pavlovs kwijlende honden.

- De benenbrekerstijl is de stijl waarbij het kratje wordt gebalanceerd tussen een voet naar keuze en de trapper. Deze stijl kent vooral aanhangers onder mensen met 1 korter been, maar wordt ook vaak aangehangen door mensen die meer uitdaging in het leven zoeken. Zoals de naam al suggereert is echter het grote nadeel dat een bezoek aan het ziekenhuis na het uitvoeren van deze stijl niet ongewoon is.

- De touwtrekkerstijl is de stijl waarbij het kratje met bij voorkeur een dubbele zeemansknoop wordt vastgemaakt aan een touw waarvan het andere einde met een platte knoop aan de fiets wordt bevestigd. Mensen die op zoek zijn naar aandacht zullen gegarandeerd succesvol zijn met deze stijl. Daarnaast is er hier voor de competitieve student op meerdere manieren de mogelijkheid tot een wedstrijd. Het grootste nadeel is uiteraard de mogelijke bierverspilling. Vaak worden bij de officiële wedstrijden daarom lege kratten gebruikt.

- De Afrikaanse stijl wordt in de bierkratverwereld gezien als de meest uitdagende stijl. Het balanceren van een vol krat op het hoofd is al een zware inspanning, maar als daarbij ook nog de fiets wordt gebruikt blijkt het natuurkundig gezien een onmogelijke opgave het krat langer dan 4 seconden op het hoofd te balanceren terwijl er gefietst wordt.

- De grote tovenaarsstijl is, wanneer goed beheerst, een stijl zonder nadelen. Echter zijn er maar weinigen die deze stijl beheersen. Maar mocht jij Hans K., Merlijn de T. of Gandal F. heten dan bestaat er de mogelijkheid dat jij in staat bent een kratje bier de koelkast in te toveren, rustig naar huis te fietsen om daar meteen een heerlijk koud biertje te nuttigen.

Uiteraard bestaan er nog veel meer minder populaire manieren van kratvervoer per fiets. Echter kunnen deze worden afgedaan als bierfemisch waardoor die stijlen niet gebruikt dienen te worden. Het is zaak een krat bier eervol te behandelen, dit is enkel mogelijk wanneer bovenstaande stijlen tot in detail worden uitgevoerd.

Mijn Bijbaan en Ik

02.01h, 02.02h, 02.03h....Vandaag draai ik voor het eerst een nachtdienst en de minuten tikken in een slaktempo voorbij. Na een half uur naar de bewakingscamera beelden te hebben gestaard, zonder ook maar enige vorm van leven te hebben geconstateerd, besluit ik maar eens een rondje op de parkeerplaats te maken. Als een ware nachtreceptionist stap ik toch stiekem wat nerveus met mijn zaklamp en mijn SOS-emergency-button het donkere parkeerterrein op. Een kat die ongegeneerd een muis oppeuzelt, wat gekibbel van een aantal passerende beschonken fietsers en twee jongens die ons parkeerterrein als een geschikte locatie ervaren om onder het genot van de nieuwste hardcore hits een Big Mac menu op te smikkelen, zeker momenten die, dacht ik toen, als hoogtepunten van de nacht beschouwd konden worden.

Het is koud dus ik besluit maar weer eens terug te keren naar mijn warme, verlaten receptiebalie. Althans verlaten...vanuit de binnenplaats zie ik door de ramen heen een gedaante voor mijn receptiebalie opdoemen. Ik loop langzaam terug naar mijn plaats en met iedere stap wordt mij duidelijker dat de persoon in kwestie zich niet heeft verhuld in een vleeskleurig gewaad maar gewoonweg niet de moeite heeft genomen zich van enig kledingstuk te voorzien. Mijn hersenen maken overuren om een gepaste wijze te bedenken hoe hier op te reageren. Als ik mijn balie heb bereikt probeer ik ongemakkelijk een glimlach op te zetten en vraag de man, in de hoop dat mijn blik niet afdwaalt naar plaatsen waar ik hem beter niet kan laten rusten, wat ik voor hem kan betekenen. De man, die zich duidelijk uiterst op zijn gemak voelt met zijn naakte lichaam, geeft aan dat hij zichzelf op, naar mijn idee, miraculeuze wijze heeft buitengesloten. Nadat hij van mij een nieuwe sleutel heeft ontvangen zie ik hem op de bewakingsbeelden onbeschaamd en vrolijk huppelend de trap op gaan.

Na even beduusd voor me uitgekeken te hebben schrik ik op door de intercom. Het Bulgaarse koppel uit kamer 304 voelt zich niet goed en zij geven in paniek aan een dokter nodig te hebben. Voordat ik de kans krijg te informeren naar de klachten wordt de telefoon op de haak gelegd. In allerijl haast ik me met mijn EHBO-trommel naar de derde etage om een inschatting te maken van de situatie. Na het betreden van de kamer, het zien van de half aangesneden in aluminiumfolie omhulde cake op het bureau en de trillende, wazig uit hun ogen kijkende Bulgaarse jongeren wordt mij echter al snel duidelijk wat er aan de hand is. Een overdosis spacecake! Het meisje dat zelf al met bevende handen 112 had weten te bereiken geeft de telefoon aan mij over en nadat ik aan de nooddienst heb weten uit te leggen wat er aan de hand is krijg ik het advies ze een glas water te geven, lekker toe te stoppen in bed en ze hun roes uit te laten slapen. Als ik de twee heb weten gerust te stellen, loop ik terug de hal in. Dan verschijnt om het hoekje van de deur van kamer 311 een slaperig gezicht. De dame geeft aan overlast te hebben van haar burens en vraagt mij of ik even

kan peilen wat er gaande is. Tot mijn verbazing constateer ik dat overlast afkomstig is uit de kamer van de man die zojuist poedelnaakt aan mijn balie was verschenen. Enigszins opgelaten klop ik op de deur. Na nog geen twee seconde zwaait de deur open en word ik getuige van een vreemd tafereel van een, naar mijn beoordeling, iets uit de hand gelopen privé-swingers-party. Perplex probeer ik toch nog enigszins aan te geven wat de reden was voor mijn komst om vervolgens grinnikend en met een rood hoofd terug te keren naar mijn receptiebalie. Nachtdiensten saai? No way!

vrijwilligers werk sife

ASW: wat moet je ermee?

Verbeter de wereld, begin bij SIFE

Algemene Sociale Wetenschappen is bij uitstek een studie met veel keuzemogelijkheden. Van domein tot minor en van eventuele stage tot studeren in het buitenland: je hebt het zelf voor het zeggen. Ook qua toekomstperspectief liggen nog veel opties open. Die keuzevrijheid is fijn, maar soms kun je hier in verdrinken. Gelukkig is daar de Pegagraaf, je redder in nood! In deze rubriek zullen wij je keer op keer proberen te inspireren met interessante mogelijkheden tijdens en na je studie ASW.

Heb je naast het studeren nog veel tijd over en wil je graag een leerzame ervaring opdoen in het maatschappelijke veld, dan is SIFE wellicht iets voor jou. SIFE (Students in Free-Enterprise) is een non-profit platform voor sociaal ondernemerschap en leiderschapsontwikkeling. Studenten van over de hele wereld zetten kleine ondernemingen op die relatief zwakkeren in de maatschappij helpen hun zelfredzaamheid te vergroten en economische kansen voor hen te creëren. De in de collegebanken opgedane kennis kan op die manier praktisch worden ingezet. De projecten gaan uit van de gedachte: 'Geef een man een vis en hij heeft eten voor één dag, leer een man vissen en hij heeft eten voor heel zijn leven.' Belangrijk is dus dat de projecten duurzaam zijn, ze moeten op den duur zelf gaan lopen.

Dat klinkt natuurlijk allemaal heel mooi, maar wat houdt het nu concreet in? SIFE UvA heeft op dit moment 35 actieve leden die ieder deel uitmaken van één van de vijf studententeams. Elk team werkt aan een eigen project. Eén van de projecten van dit moment is gericht op Wajongers. Wajongers zijn jongeren die voor hun 18e of tijdens hun studie een langdurige ziekte of handicap opliepen, waardoor zij gedeeltelijk of volledig arbeidsongeschikt zijn geworden. Ze ontvangen dus al vanaf jonge leeftijd een uitkering en hebben door gebrek aan opleiding en ervaring weinig uitzicht op werk, al zouden ze dat vaak wel kunnen. Het project biedt deze groep de mogelijkheid om 3 maanden lang onder begeleiding te werken in een coffee corner van het P.C. Hoofthuis aan de Spuistraat. De projectgroep werkt daarbij samen met het UWV, een re-integratiebureau en Sorbon. Ook de UvA werkt mee. De coffee corner stond namelijk lange tijd leeg, maar de enthousiastelingen hebben de UvA weten overtuigen het te renoveren. Tijdens de stage van drie maanden leren de jongeren omgaan met autoriteit, collega's en klanten. Daarnaast doen ze werkervaring op in de horeca. Na de stage wordt samen met een professionele jobcoach gezocht naar een passend vervolgtraject, bijvoorbeeld bij een cateraar of horecagelegenheid. Op deze manier wordt geprobeerd om een nieuwe weg naar de arbeidsmarkt te vinden voor de Wajongers.

Marrit Teirlinck (tweedejaars economie student) is penningmeester van het project. Ze vertelt: "Wekelijks ben

ik gemiddeld 8 uur bezig met SIFE. Dat is veel, maar ik haal er ook veel voldoening uit. Vooral wanneer het project echt begint te lopen en je kunt zien dat mensen daadwerkelijk geholpen worden en opbloeien, geeft mij dat een heel goed gevoel. Ik vind het leuk dat ik hier ideeën in de praktijk kan brengen. Je hebt veel vrijheid en inspraak." Natuurlijk is het niet één en al rozengeur en maneschijn. "In het begin ben je naïef en denk je dat alles kan. In de loop van het project leer je dat het zo niet werkt. Je loopt tegen allerlei instanties en regelgeving aan en moet met creatieve oplossingen komen om je idee werkelijkheid te maken. Dat is een uitdaging en je leert er heel veel van. Ik heb bijvoorbeeld geleerd hoe je vergadert, instanties en bedrijven benadert, projectplannen en begrotingen maakt enzovoorts. Ook worden er trainingdagen gegeven en is er jaarlijks een nationale competitie waarbij een jury uit het bedrijfsleven het beste project van het jaar uitkiest. De hoofdprijs van de nationale competitie is een deelnamebewijs voor de SIFE World Cup. En daarmee dus internationale bekendheid! Waarom zou je dit als student gaan doen? Marrit: "Het is vrijwilligerswerk, dus je krijgt er niet voor betaald. Als je iets wilt doen waarmee je mensen helpt, waarvan je heel veel leert, waarbij je je kennis kunt toepassen in de praktijk waardoor niet alles zo theoretisch meer is, je veel interessante mensen ontmoet en samenwerkt met een groep gezellige, ambitieuze studenten van diverse studieachtergronden, dan is het iets voor jou. 8 uur per week lijkt misschien veel, maar het is heel flexibel. Iedereen is student dus in de tentamenweek staat het project even op een laag pitje. Verder is het ook gewoon heel gezellig, er zijn regelmatig etentjes, borrels en uitjes." We krijgen zelfs een speciale uitnodiging: "ASW-studenten zijn extra welkom, omdat we graag meer studenten uit de sociale wetenschappen erbij willen betrekken. Bovendien vinden we het belangrijk dat in de teams verschillende disciplines worden gecombineerd." Als daar één type student goed in is...

Meer weten?

www.sife.org

www.sife-uva.nl

<http://www.facebook.com/SIFE.CoffeeCareer>

karrika- tutoreen

Wintersport

Pegasus wintersport! Super maar fantastisch!
- David Sondorp

Een Oudhollands synoniem voor pionier, zo wordt gezegd op menig website, is het woord "schansgraver". Dit Oudhollands woord blijkt perfect toepasbaar op onze Pegasusers die op wintersport gingen.

Dan heb ik het over dat selecte gezelschap dat op vrijdag 21 januari, de dag dat Nederland in de ban was van de grootste studentendemonstratie sinds jaren, vertrok naar het helse Oostenrijk. Om daar een vakantie te beleven die menigeen zijn of haar kleinzoon nog zal navertellen. Pioniers waren het, de Pegasuswintersporters van de eerste orde; de moedigen die klaar waren om de busreis te trotseren.

Na in de bus te zijn gestapt en een eenzijdige conversatie (lees: openingspraatje) met een gebrekkig Nederlandssprekende vrouw (later kwamen velen erachter dat ze Lydia heette. Een topjunkfraue die menig mannenhart harder deed kloppen) zat de sfeer er meteen goed in. Mensen hadden er echt zin in. En deze zin werden zinnen, zinnen met een melodietje. Een getrainde lezer zou nu denken: Karaoke!! En in dat geval heeft de getrainde lezer gelijk. Van "The Beatles" tot "Britney Spears". Stuk voor stuk prachtige Pega-optredens waar Britney Spears spontaan haargroei van zou krijgen en John Lennon zijn graf voor uit zou komen.

De boel dutte vervolgens een beetje in, waarna iedereen alsof het niets was, ontwaakte in een idyllisch landschap met zon, sneeuw en bergen. Van feest was nog geen sprake, maar hier zouden de schansgravers uit het noordwesten verandering in brengen.

Deze verandering werd ingeleid door een opluchtend praatje van Kees. Kees, onze gevierde buschauffeur, vertelde ons dat we waren aangekomen. Een blik naar buiten bevestigde deze uitspraak. Na de bedden verdeeld te hebben en de kleertjes netjes in de kast te hebben opgevouwen kon men eindelijk de skipiste op!

Ware het niet dat de skiverhuur vol stond met Denen die maar liefst 3 uur nodig hadden voor het krijgen van wintersportspullen. Toen (in de loop van de

week) bleek dat deze Denen buiten Denen ook nog vrij irritant, arrogant en egoïstisch bleken, ontstonden bij veel ASW'ers stigma's die vrijwel onuitwisbaar zijn.

Eenmaal in de skilift kon men opgelucht echte zuivere Oostenrijkse lucht inademen. Helaas duurde het inademen die dag niet lang aangezien de dag in een zucht voorbij was. Blij dat de eerste dag geen gewonden kende, vonden wij onszelf vervolgens in die Alte Mühle waar wij onszelf verrijkten met bier en andere dranken. Uitgeput vertrokken velen van de jonge zieltjes snel naar het bedje om te dromen over de tweede dag.

Die dag bracht veel moois, maar ook veel minder moois. De eerste echte wintersportdag bracht namelijk veel bruine koppies voort. Het was heerlijk zonnig. Er was geen Pegasusser zonder lach, Lydia en Dave (onze snowboardleraar) konden echt beginnen met lesgeven en de schnitzels werden met veel plezier verorberd.

Totdat het noodlot toesloeg. Naar verluidt waren Lysanne en Bart het schamele niveau van Dave na één dag al beu. Op zoek naar uitdaging besloten zij off-piste te gaan snowboarden. Een natuurlijke schans bleek aanleiding tot een salto, die helaas net niet goed afliep. Dit resulteerde in pijnlijke (gebroken) polsen. Uiteraard worden verhalen altijd een beetje aangedikt, maar is dit wel zo'n beetje het verhaal van die dag. Gelukkig was Eefje daar om met Bart naar het ziekenhuis te gaan. Lysanne, bikkelaar die ze is, ging nog wel een half dagje door. Helaas bleek ze de volgende dag toch geveld en moest ook zij de rest van de week zien te overleven zonder pisteplezier.

Gelukkig voor hen, werd dit gemis ruimschoots gecompenseerd door de gezellige avonden die volgden. Weer werd die Alte Mühle aangedaan door menig pegasusser. Vertier en vermaak waren daar aan de orde van de nacht. Dit resulteerde in extreem humoristische situaties (ehs'jes) waarin persoonlijkheden werden ontdekt en uitgevonden. Vooral onze geliefde leraren bleken buiten hun natuurlijke habitat een stel (te) gezellige kornuiten.

Kornuiten die evenals de schansgravers hun oogjes weer vroeg moesten belichten. Een nieuwe dag was een feit. En op tijd ontbijten was het devies. Onze vrienden uit het Noorden, de Denen, vonden het namelijk nodig te klagen over onze etensplanning. De gør alt for lang til at spise, ze doen te lang over het eten, wisten ze

uit te brengen jegens de op internet geroemde dictator van het hostel. Wij kaatsten op onze beurt de eisstock-schiesstock terug door eens goed los te barsten over het abominabele gedrag van menig Deens kind. Een patstelling ontstond die nog kouder voelde dan de koude oorlog, maar evenals de koude oorlog niet uitmondde in een conflict. Hier was simpelweg te weinig tijd voor. We trokken ons dus niks meer aan van dit volk.

Wat we overigens wel weer aantrokken waren onze wintersportkieren. In tegenstelling tot eerdere dagen was het nu wel zaak warm gekleed te zijn, het weer was verre van optimaal. Toch wisten velen alsnog de pistes te bedwingen. Één ongelukkige helaas niet. Sanne, trapte, zo wordt in de wandelgangen benoemd, in dezelfde val als Bart en Lysanne. Helaas bleek in haar geval dat ze niet één maar twee pijnlijke polsen te verdragen kreeg.

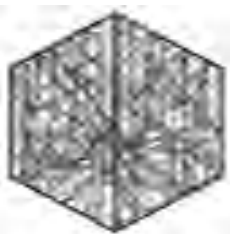
De ultieme remedie voor de bekende polskaal, die zich als de pest verspreidde over de Pegasusgemeenschap, bleek 's nachts te verkrijgen in de doorsnee kroegen, discotheken en eisstockschiesskantines van Matri. De eisstockschiesskantine die werd bezocht na het nodige plezier op de eisstockschiessbaan kon expres niet in het rijtje ontbreken aangezien daar de lekkerste Schnapps en Jägertee van Oostenrijk werd geschonken. Schnapps en Jägertee die voor de meesten (Lydia helaas niet) overgingen in bier en... bier van de Panorama Bar; een kroeg die naast ons nog een paar goedgebouwde en bovenal uitbundige Oostenrijkse hunks mocht herbergen. Gek genoeg hadden deze Oostenrijkers in ons bijzijn hun nacht blijkbaar niet en brachten zij de nacht al leunend tegen de muur door.

Na veel verhalen over omzwervingen en andere snit bleek de volgende morgen dat iedereen Hostel Mühlhof bereikt had en zich kon opmaken voor de laatste volle dag in het Oostenrijkse Matri. Een dag die in veel opzichten hetzelfde was als andere dagen, maar zich vooral in de avond en nacht wist te onderscheiden door de laatste te zijn.

Nadat enkelen zich nogmaals een eisstock-schiesswedstrijd cadeau hadden gedaan en anderen zich in het hostel vermaakt hadden, kwam de groep wederom samen in de Panoramabar waar tot het genante aan toe gefeest werd tot de vroege uurtjes hun intrede deden. Wat daar precies is gebeurd weet niemand. Gelukkig zal een wintersportfilm uitkomst bieden.

Een wintersportfilm waar de laatste dag maar weinig in voorkomt. Het was de dag van het vertrek terug naar Amsterdam, naar huis. Vijf dagen en vier nachten hebben de Pegasusers erover gedaan om een geniale schans te graven. Eentje die hopelijk door velen zal worden genomen in de toekomst. Voor nu gaat dank uit naar iedereen die deze dagen tot een van de meest geniale dagen in de nog prille geschiedenis van Pegasus heeft gemaakt. Wintersportcommissie (extra hulde): Felix, Robin, Marloes, Alfons, Daan Verkaik en Iris. En overig: Eric, Laurie, Laurens, Monique, Casper, Bart, Vincent, Lysanne, Lisa Gotoh, Ferdie, Thomas, Carlijn, Anna, Lucas, Danielle, Bram, Michiel, gij, Ben, Sanne, Eefje, Lex, Thijs, Kim, Lydia, Dave, Sander, Juliette, Joop, Kees, de eisstockschiessmensen en die twee gasten die met ons mee reisden in de bus.

IRON PAGE

Voor méér studie en minder bureaucratie

In deze editie van de Iron Page: een UvA-routekaart. Velen hebben deze –of een soortgelijke- route gelopen. Beschouw het daarom als de don'ts wanneer je iets crossfacultairs wil regelen op de UvA.

Max is eerstejaars student ASW. Hij komt uit Wormer en woont bij zijn ouders. Hij is net 19 geworden. Wat Max later precies wil worden weet hij nog niet zo precies.

Het tweede semester is aangebroken en hij mag vakken kiezen. Max heeft veel ambitie en kiest breed. Hij kiest de vakken Internationale betrekkingen (IB), Politieke Theorieën (PT) en Kinderen in Context (KC).

Hij heeft begrepen dat de inschrijfperiode van 8 december tot 14 januari is. Dit zou hij niet op de UvA-site, niet op Blackboard, niet op UvA communities, maar op Studieweb moeten doen. En zo zit Max op de ochtend van 12 januari achter deze voor hem nog raadselachtige webpagina.

Hij logt in. De vormgeving van deze website doet hem denken aan de eerste MS-DOS computer van zijn ouders. Hij komt bij schema's met codes. Heel veel codes. Obscure codes, zoals OTLA, OP680, CSW, B1806, POLA, 00P1036, en BGS. Maar ook meer beduidende codes zoals CASA en POW. Na veel geklik en geherlaad is hij ingeschreven voor PT en IB. Maar hij kan KC niet vinden. Na meermaals herladen blijft de pagina blanco. Niets wijst op het bestaan van het vak.

Wat Max nog niet weet, is dat de inschrijfperiode voor kinderen in context al twee dagen voorbij is. Een verlate vakinschrijving kan iedereen overkomen, zeker een ASW'er die voortdurend moet manoeuvreren door vele opleidingen en faculteiten. We volgen Max in zijn expeditie om deze situatie recht te zetten.

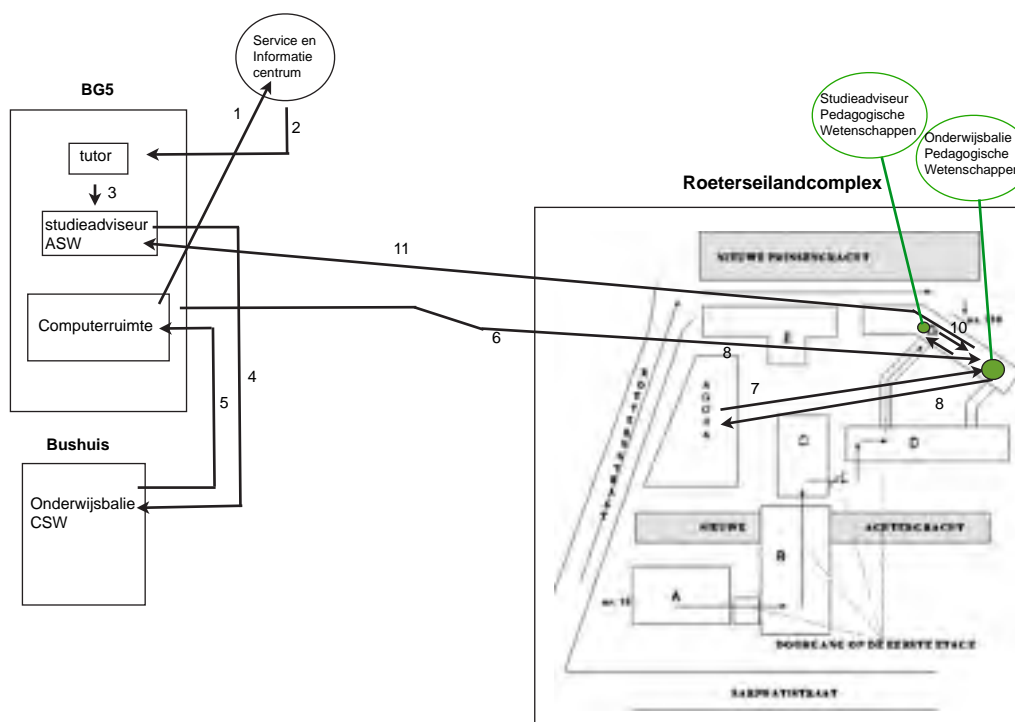
1. 'Wellicht is dit de veelgehoorde Studiewebcrash', denkt Max. Hij gaat langs bij het Service en Informatiecentrum voor hulp. Bij het Service en Informatiecentrum wordt Max aangekeken met een nee-nee-wij-zijn-niet-voor-díe-soort-service-en-informatie blik. Ze verwijzen hem naar zijn opleiding.

2. Max gaat naar zijn tutor. Volgens zijn tutor kan hij het beste langs bij de studieadviseur van ASW.

3. Max gaat naar de studieadviseur van ASW. Deze raadpleegt de studiegids van Pedagogische Wetenschappen en legt hem uit dat hij zich te laat heeft ingeschreven. Hij moet hiervoor naar de onderwijsbalie.

4. Max gaat naar de onderwijsbalie in het Bushuis in de namiddag. De onderwijsbalie is alleen open tussen 11 en 13 uur. Hij gaat de dag erop opnieuw, om 11 uur. Hier krijgt Max een nee-nee-wij-zijn-van-ASW!-De-opleiding-Pedagogische-Wetenschappen-zit-op-Roeters-Duh! preek.

5. Max gaat naar de computerruimte en raadpleegt de UvA website, maar besluit geheel ontgoocheld uiteindelijk maar 'Pedagogische wetenschappen onderwijsbalie UvA' te googlen. Dit is op het Roeterseilandcomplex, gebouw G, kamer G0.18. Hij vindt bijgesloten een routebeschrijving naar het complex.

Blog Humor

6. Met goede moed fietst Max naar de onderwijsbalie Pedagogische Wetenschappen. Na een alfabetische zoektocht door het Roeterseilandcomplex, komt hij aan bij het G gebouw. Na een numerieke zoektocht door het G gebouw komt hij aan bij G0.18. Daar komt hij er achter dat deze open is van 10 tot 12 en van 13 tot 15 uur. Hij is om 12:15 uur te laat.

7. Max strijkt om tijd te doden met een broodje neer in de Agora.

8. Max gaat hij om 13:05 onverschrokken opnieuw naar de onderwijsbalie Pedagogische Wetenschappen. Hier wordt hem verteld dat studenten voor verlate vakinschrijvingen langs de studieadviseur van Pedagogische Wetenschappen moeten. Die houdt een inlooppreekuur op dinsdag tussen 11 en 12 in kamer G0.14A

9. Max gaat op de daaropvolgende dinsdag –nog steeds even standvastig- op zoek naar kamer G0.14A van de studieadviseur van Pedagogische Wetenschappen. Er zijn drie wachtenden voor hem. Hij zoekt een overgebleven stoel uit en wacht. Drie kwartier later is hij aan de beurt. Hij schrijft zich in. De studieadviseur laat hem tot slot weten dat hij, om zijn inschrijving te voltooien, nog 20 euro boete dient te voldoen aan de onderwijsbalie.

10. Max gaat naar de onderwijsbalie van Pedagogische Wetenschappen en betaalt twintig euro. Max is nu ingeschreven voor 'Kinderen in Context'.

Bij thuiskomst ziet hij een mailtje van de studieadviseur van ASW in zijn inbox. Ze hebben bij de opleiding vernomen dat Max 6 punten extra gaat doen dit semester. Of hij deze keuze wil komen motiveren (stap 11), want 'we willen wel zeker weten dat je gemotiveerd bent'.

Bij Blokker koop je geen moppentrommel

Wat moet mijn toekomstige prins op het witte paard, of in zijn net zo witte (en prijzige) Audi A8 zeker hebben? 'Humor 'natuurlijk! Wat een dooddoener is dat zeg. 'Dat wat grappig is'.. zo omschrijft meneer van Dale dit containerbegrip. Maar een nadere uitleg van wat dan 'grappig' is wordt niet gegeven en daarnaast lijkt het ook niet echt gewenst dat de woordenboekmaker van A tot Z voor ons gaat bepalen wat grappig is. We kunnen toch nog wel iets zelf? Als humor het synoniem zou zijn van lachen dan waren de standaardgrappen van de schoolfotograaf elk jaar weer even top. Al vind ik persoonlijk het Engelse woord voor kaas geen glimlach waard. Toch lachte je elk jaar weer gemaakt naar het vogeltje.

En hoe zit het dan met het humorniveau van de ouderwetse moppentrommel? Donald Duck heeft na al die jaren ook nog steeds Katrien niet definitief kunnen veroveren met z'n wekelijks bladzijde vol 'Jantje' grappen. Heeft iedereen dan een eigen soort humor? En lachen we alleen maar om onszelf en om onze eigen grappen? Dan komt Jantje, de hoofdpersoon in vele moppen waarschijnlijk nooit meer bij van het lachen.

Als hij dan echt niet meer bijkomt kunnen we echter nog altijd om dat arme ventje lachen. Leedvermaak heet dat dan weer. Leedvermaak kan natuurlijk ook veranderen in zelfspot wanneer je zelf de hoofdpersoon bent. Toen ik mijn zoveelste (lees: te veelste) rijles had, en Sky Radio weer luid werd aangezet (op die zender praten ze niet, dus dat leidt niet af.. yeah.. right.) kwam het oude nummer (jaaaa het is Sky Radio) 'It's all about the money, nananana' voorbij. Vervelend als je rijinstructeur dan vertelt dat hij weer een vakantie heeft geboekt. Je hoeft dan ook niet te vragen waarvan hij het doet, want dat weet je maar al te goed. Pijnlijk. Maar ook weer best grappig.

Humor kun je niet kopen, je kunt het niet krijgen maar absoluut wel hebben. En het allerbelangrijkste is natuurlijk dat je er niet al te zuinig op moet zijn. Misschien dat je dan zelfs de humorloze kopers van de moppenscheurkalender meer dan één keer per dag kan laten lachen!

Ymke

Brieven actie

Quotes uit de schrijf-een-brief-actie

Quotes uit de schrijf-een-brief-actie

“De VVD heeft altijd de mond vol over ‘de kenniseconomie’, dit is de manier om dat ideaal om zeep te helpen.”

“Bezuinig liever op de ouderen. Eerst de oude opmaken voor je aan de nieuwe begint. Dat heb ik van mijn ouders meegekregen.”

“Als bezuinigingen op het hoger onderwijs echt noodzakelijk zijn, laten dit dan eerlijke bezuinigingen zijn. Het moet niet zo zijn dat studeren straks alleen nog is weggelegd voor de rijke elite in Nederland.”

“Anne wil Lucas? Anne wil studeren! Gun mij de kans bij te dragen aan een betere toekomst voor dit land!”

“Houd de hoop op een respectvolle, slimme toekomst levend! Wij zijn ook uw toekomst...”

“Als Verhagen echt geschiedenis heeft gestudeerd, dan weet hij ook wat voor toekomst deze bezuinigingen meebrengen. Je bent pas echt dom als je niet van het verleden leert.”

“Cultuur en onderwijs zorgen voor een historisch besef en zijn de fundamenten van de kenniseconomie. Om de kapitalistische koers die uw partij nastreeft te handhaven, pleit ik voor een eerlijke toegang tot het onderwijs. Weg met de politieke polarisatie en de verscherping van het debat! Laten we samen strijden voor een onafhankelijk Nederland dat tolerant is ten opzichte van iedereen.”

“Bezuinig op de veelal rijke babyboomgeneratie, misschien ook de mensen van uw generatie. Dit zijn de sterkste schouwers! De mensen die jaren over hun studie hebben gedaan en als beloning nu welvarend zijn. De mensen die lang geleden een huis kochten, de huizenprijzen, en daarmee hun kapitaal, astronomisch hebben zien stijgen! De mensen die in verhouding nog steeds (te) veel voordeel halen uit de hypotheekrenteaftrekregeling.”

“Mijns inziens zijn al uw ingrepen/hervormingen oorzaak van een teloorgang van het gehele onderwijsstelsel. Alle voorheen behaalde geweldige resultaten breekt u af. U bent een sloopkogel. Daarom stel ik u [minister Bijsterveldt] de volgende twee vragen: 1. Hoe voelt het om de last te dragen van tienduizenden studenten? 2. Wat vindt u ervan om het binnenhof te bombarderen en er een suikerspinkraam voor in de plaats terug te zetten?”

“Mensen die hard werken om via mavo en HBO bij een universitaire studie te komen verdienen geen boetes! Zorg voor goed onderwijs! Geef ruimte om de juiste keuzes te maken!”

“Goed onderwijs komt voort uit stimulans, niet uit dreiging!”

“Om te voorkomen dat we verder achterop raken moeten er miljarden euro's in het onderwijs worden gepompt, om deze vervolgens tienvoudig terug te verdienen.”

“DIT GAAT NIET GOED”

Kwaliteits toetsing ASW

Alle opleidingen in het Hoger Onderwijs in Nederland worden eens per zes jaar getoetst op hun kwaliteit. In dit ‘accreditatieproces’ worden verschillende stappen doorlopen waarna de Nederlands Vlaamse Accreditatie Organisatie (NVAO) uiteindelijk de accreditatie verleent. Voor ASW is het bijna weer zo ver, in 2013 verloopt de huidige accreditatie. Daarom zijn we nu al bezig met de voorbereidingen hiervoor. Dat klinkt misschien vroeg, maar er moet ook veel gebeuren voordat een accreditatie wordt verleend. Allereerst moet een opleiding een uitgebreide zelfstudie schrijven waarin antwoord wordt gegeven op de volgende drie vragen:

- Wat beoogt de opleiding?
- Hoe realiseert de opleiding dit?
- Worden de doelstellingen bereikt?

Om tot een antwoord op deze vragen te komen zijn er al enkele sterkte-zwakke-analyses over de opleiding gehouden met onder meer de opleidingscommissie (OC) en de docenten van ASW. Ook de studenten zijn hierin natuurlijk van groot belang, zij kennen de opleiding als geen ander. Daarom staat er ook een sterkte-zwakke-analyse met studenten gepland. Tot slot zullen de alumni van onze opleiding gevraagd worden naar hun ervaring met ASW. De gezamenlijke analyse-uitkomsten geven een goed beeld van de opleiding, waar we goed in zijn, en wat nog verbeterd kan worden. Het tutoraat bijvoorbeeld is iets dat in iedere analyse als sterk punt van de opleiding wordt genoemd. Een voorbeeld van iets waar we nog verder aan moeten werken is de interdisciplinariteit. Wat is interdisciplinariteit nu precies en hoe geven we hier vorm aan? Hoe kunnen we dit kenmerk van de opleiding nog beter tot zijn recht laten komen?

Al dit soort thema's komen terug in de zelfstudie. Na de zelfstudie is het proces echter nog niet klaar. Er wordt een visitatiecommissie geformeerd die naast onze opleiding ook ASW van de Universiteit Utrecht zal beoordelen. Zij zal beide zelfstudies lezen (want ASW Utrecht schrijft natuurlijk een eigen zelfstudie) en in het voorjaar van 2012 bij beide opleidingen enkele dagen langskomen om te praten met de staf, het management, alumni en studenten van de opleiding. Deze visitatiecommissie schrijft uiteindelijk zijn oordeel in een rapport dat vervolgens naar de NVAO wordt gestuurd. Laatstgenoemde organisatie velt dan het uiteindelijke oordeel.

Al een paar keer is de rol van studenten in dit accreditatieproces genoemd. Jullie zijn van groot belang! Omdat jullie het onderwijs volgen, weten jullie het beste waar we als opleiding goed in zijn (jullie zien tenslotte door middel van domeinvakken ook het gras bij de burens) en waar we nog moeten verbeteren. Graag nodig ik jullie bij deze uit om mee te denken en te praten in dit belangrijke zelfstudieproces! Natuurlijk maken we in onze zelfstudie ook gebruik van alle jaarevaluaties en vakevaluaties die jullie invullen. Deze gegevens komen zeker terug in dit rapport. Maar als je nou zelf nog aanvullingen op die evaluaties wil doen, dan ben je van harte welkom! Je kunt hiervoor het beste contact opnemen met mij, Geke Meessen. Als ASW-alumna ben ik nu weer terug bij de opleiding om het schrijven van die zelfstudie te ondersteunen.

Je kunt mij bereiken via G.A.Meessen@uva.nl. Ik kijk uit naar jullie reacties!

Moppen trommel

Twee Pega's praten over hun toekomst na ASW:

"Mijn grote droom is een miljoen per maand te verdienen. Net als mijn vader," zegt de ene Pega.

"Wat?" roept de andere Pega uit. "Verdient jouw vader een miljoen per maand?"

"Nee, maar hij droomt er wel van!"

Twee Pega's zitten in de Biblos.

Zegt de ene Pega tegen de ander: "Waarom drink je toch zo veel?"

Zegt de andere Pega: "Ik kan er niets aan doen, het is een kwestie van gewoonte. Ik ben nu eenmaal met de fles grootgebracht."

Twee Pega's zitten naast elkaar in de collegezaal.

Vraagt de ene Pega: "Kun jij praten?" Zegt de andere: "Nee."

Een passagiersschip vaart voorbij een klein eilandje. Daarop staat een Pega in gescheurde kleren op en neer te springen en met zijn armen te zwaaien. De kapitein zwaait terug en zegt tegen de passagier die naast hem staat: "Dat is werkelijk de vriendelijkste Pega die ik ken. Telkens als we hier voorbijvaren, zwaait hij naar ons."

Een Pega komt bij de burgemeester en zegt: 'Burgemeester ik wil graag mijn naam veranderen!' Burgemeester: 'Dat kan. Wat is uw huidige naam?' Man: 'Pega Poepjes.' Burgemeester: 'Dan kan ik het wel begrijpen! En hoe moet uw nieuwe naam luiden?' Pega: 'Piet Poepjes!'

Zitten twee Pega's in de Biblos. Zegt de ene Pega tegen de andere: "Zie je die 2 lampen daar hangen? Als je er 4 ziet ben je zo dronken als een aap." Dan zegt de andere: "Maar Pega, daar hangt maar 1 lamp!"

Pega komt thuis en zegt: "Pega, ik ben van een ladder van 10 meter gevallen!" Andere Pega: "Oh, Pega! Heb je je pijn gedaan?" "Nee hoor, ik ben van de onderste tree gevallen!"

Er staat een Pega voor een koekoeksklok. Zegt de klok: "Koekoek, koekoek, koekoek, koekoek!" Zegt de Pega: "Ik weet heus wel dat het 1 uur is hoor! Dat hoeft je me niet vier keer te vertellen!"

Twee Pega's lopen door het park. Vraagt de ene Pega: "Heeft jouw hond ook een stamboom?" "Nee," zegt de andere Pega, "mijn hond plast tegen alle bomen."

De docent vraagt aan Pega wat ze later na ASW wil worden. "Ik wil model worden," zegt Pega. "Maar als je daar nou te lelijk voor bent?" vraagt de docent. Zegt Pega: "Dan kan ik altijd nog docent worden."

Twee Pega's spreken elkaar weer eens. "Heeft je vriendin nog steeds dat mooie figuur?" vraagt de ene Pega

aan de andere. "Jazeker," antwoordt Pega, "het heeft zich zelfs verdubbeld!"

Interview Sander Mensink & Nienke Mulder

De nieuwe practicumdocenten Nienke en Sander hebben zich gevestigd in het Binnengasthuis om onze geliefde studie ASW te voorzien van een frisse en jonge blik. Wij van de Pegagraaf zijn natuurlijk erg benieuwd naar deze nieuwe (interdisciplinaire) gezichten, hun visie op ASW en natuurlijk ook naar hun gevoel voor humor. De hoogste tijd dus om even aan te kloppen voor een goed en humoristisch gesprek.

Goedemorgen, zijn jullie er klaar voor?

Nienke: Ik heb nog even achterhaald wat mijn lievelingseten is en wat mijn lievelingskleuren zijn, dus ik denk dat ik alle vragen wel kan beantwoorden!

Sander: Oei, wat een voorbereidingen!

Nienke: Het interview met Wilma heb ik gelezen, maar ik ben benieuwd wat ons te wachten staat!

Maak jullie borst maar nat! Hoe komen jullie terecht bij deze prachtige en snel groeiende studie ASW?

Sander: Ik was eerder verbonden aan het instituut voor interdisciplinaire studies en ben daar assistent opleidingscoördinator geweest. Echter vond ik het aspect van organiseren niet zo leuk en vond ik tutor zijn veel leuker! Omdat ik daar maar 16 uur in de week kon werken heb ik contact opgenomen met Hylke.

Heb je zelf ook ASW gestudeerd?

Sander: Nee dat niet. Zelf heb ik politicologie gestudeerd en heb daarbij twee masters gevolgd.

En jij Nienke?

Ik heb aardig wat studies gevolgd, want ik vond het moeilijk om te kiezen. Na onder andere het behalen van mijn propedeuse kunstgeschiedenis heb ik het papiertje van de studie informatie- en communicatiewetenschap behaald. Tot slot heb ik succesvol de studie criminologie afgerond.

Dat keuzeprobleem is herkenbaar bij veel ASW studenten en de kabinetsplannen maken het er niet makkelijker op om in de toekomst nog zo vaak te switchen.

Nienke: Nee, dit vind ik zeker jammer. Studenten moeten de kans krijgen om verkeerde keuzes te maken. Maar ik begrijp ook wel dat de overheid niet voor elke student kan opdraaien.

Sander: Ik snap niet hoe het kabinet op deze manier wil streven naar een kenniseconomie. Zo wordt er juist niet in kennis geïnvesteerd en dat is dom.

Bij ASW werken we echter gewoon door aan een sociale en interdisciplinaire kenniseconomie. Hoe bevalt het hier?

Nienke: Goed! Vooral het contact met studenten vind ik erg leuk!

Sander: Leuk ook om het verschil tussen eerste- en tweedejaarsstudenten te zien.

Nienke: Het nakijken vind ik wel lichtelijk tegenvallen..

Sander: Herkenbaar, daar gaat veel tijd in zitten. Het is hard werken. In mijn beginperiode heb ik wel eens weken van 60-70 uur gemaakt. Komt misschien ook doordat ik de studie zelf niet heb gevolgd waardoor ik veel boeken nog moest lezen.

Een volle ASW-werkweek dus! Komen jullie nog wel aan ontspanning toe?

Nienke: Daar moet je tijd voor maken! Ik ben bijvoorbeeld gek op dansen. Dat is echt een uitlaatklep voor mij.

Stijldans, streetdance?

Nienke: hiphop trekt me erg aan en nu dans ik tussen modern en jazz in. We werken naar een voorstelling toe.

Sander: Noem de datum maar niet, anders wil iedereen vast komen!

En jij Sander?

Sander: Voorheen zat ik bij Studententoneel Vereniging Amsterdam en nu heb ik een eigen toneelgroepje. Verder speel ik nog in een bandje, maar dat staat nog in de kinderschoenen.

Potentiële deelnemers voor het open podium van 19 april?

Beiden: Haha, nee. Denk ook dat het moeilijk is om andere docenten te mobiliseren voor een act.

Hebben jullie leuke collega's?

Nienke: Het team is erg leuk! Het zijn allemaal erg harde werkers!

Sander: Zeker, er heerst hier een goede sfeer.

Al leuke personeelsuitjes gehad?

Hard gelach

Nienke: Moeten we dit wel vertellen?

Sander: Ik vind dat het wel kan..

We zijn benieuwd!

Nienke: Met kerst werden we met het ASW-team meegenomen naar een studio en hebben we een track opgenomen. Hoe ging dat nummer nou..

zacht geneurie

Nienke: 'Do they know it's christmas time'!

Sander: Het nummer staat volgens mij op onze computers!

Nienke: Gelukkig heeft de Pegagraaf geen geluid..

Nog even terug naar het thema humor. Waar moeten jullie om lachen?

Nienke: Dit is de lastigste vraag van het interview!

Sander: De beste humor is altijd in ons kamertje te vinden!

Houden jullie van cabaret, bepaalde tv-programma's of slechte moppen?

Sander: Cabaret trekt me niet zo, ik ben wel gek op oude Britse humor!

Nienke: Ik vind de Ashton Brothers erg goed.

Herkennen jullie hier op de UVA een academische soort

humor?

Sander: Haha nee, dat niet direct. Maar door de open sfeer hier is er wel ruimte voor veel humor. Bij andere werkgevers heb je dat soms minder.

Nienke: Ik heb het idee dat er op de UVA niet zoveel platte humor is. Ik ben wel benieuwd naar humor onder de studenten. Worden er veel grappen over docenten gemaakt?

Hmm, valt mee...Alleen over nieuwe docenten ;). Worden jullie als nieuwe docenten extra uitgetest?

Sander: Ik denk het niet, elke docent heeft wel een paar lastige studenten..

Nienke: Ja inderdaad, iedereen is anders, en ik vind het juist wel leuk als studenten erg kritisch zijn. Maar of dat echt uittesten is weet ik niet!

En als standaard afsluitvraag, hoe zien jullie je toekomst hier?

Sander: Door de veranderingen komt het practicum niet meer los te staan van de rest van de vakken, dat is wel een belangrijke verandering voor een practicumdocent. Maar het is ook wel een uitdaging om een goede brug te leggen tussen het practicum en gerelateerde colleges.

Nienke: Ik heb het nu erg naar mijn zin bij ASW, maar ik zou ook wel graag willen promoveren.

Sander: Ja, ik ook! Het is alleen erg moeilijk om een goede promotieplek te bemachtigen!

Wij wensen jullie in ieder geval heel veel succes bij ASW en bedanken jullie voor een interview vol openhartigheid en humor!

Ook een vliegend paard moet eten

De student heeft een kaal bestaan. Hij leeft op een kamer vaak niet groter dan tien vierkante meter, zijn meest betaalbare hobby is bier drinken en ieder weekend is de arme student gedwongen terug te gaan naar zijn of haar geboortestreek om daar bij pappie en mammië te bedelen om de volgende week weer een brood mee te krijgen naar de eerder genoemde kamer.

Daarnaast heeft de student tegenwoordig vaak nog een grote kostenpost, namelijk de mobiele telefoon. Deze zogenoemde 'mobiele telefoon' heeft twee grote gevolgen voor studenten. Het eerste gevolg is dat studenten minder contact hebben onderling, ze worden immers geabsorbeerd door 'ping' en 'Whats App'. Het tweede gevolg is dat abonnementen erg veel geld kosten.

Nu denkt u, geachte lezer, wat maakt het die Pegasus nu uit wat ik met mijn geld doe? Het antwoord op die vraag is dat het dat paard wel veel uitmaakt! Want wij studenten moeten goed eten om beter te scoren dan een 6- (zie speech Balkenende) en daarnaast kan een student alleen overleven met andere studenten.

Daarom is er vanaf deze editie van de Pegagraaf een culinaire corner. Ieder kwartaal zullen wij u verblijden met een goed, mooi, lekker en vooral goedkoop restaurant. Wij doelen hierbij niet op de Mac Donalds of de Burger King, nee wij doelen op restaurants als Skek.

Skek?

Ja, Skek.

Waarom Skek?

Waarom niet?

Hoe zitten we erbij?

Skek is een restaurant op de Zeedijk. Ze propageren zichzelf als een simpel restaurant met goede gerechten en een fijne sfeer. De sfeer was gezellig en studentikoos en dat is goed. De tafel is gezellig klein en het eten past er net op

Wat eten we dan en hoe smaakt het?

We eten een skekburger en skekpasta. En het was een feestje voor de smaakpapillen, alleen niet voor de oogpupillen. Maar daar kwamen we ook niet voor, het smaakte prima. Ook hoefden we niet na afloop naar de Mac dus dat was top. De toespis (bijgerecht) bij de hamburger was natuurlijk patat en deze smaakte ook als patat, dus wij blij.

Sociaal netwerken?

Was niet goed mogelijk. We zagen wel dat er wi-fi mogelijk was, maar ze propageren het niet. Ook waren er geen stopcontacten aanwezig voor onze l-pod, zwarte bes, de witte variant van de zwarte bes, de l-phone, onze Mac's en de andere laptops. Hoe verwachten ze bij Skek nu dat we komen eten als er geen mogelijkheid is voor het opladen van onze kleinodentjes?? Wij snappen het niet.

Wat kost het?

Vijftien euro voor twee drankjes, een hoofdgerecht en een cappuccino.

Komen we terug?

Ja, als de stufi er weer is.

Mvg, een culinair vliegend paard.

Alumni

Lieve Pegasussers,

Je kunt je het nu waarschijnlijk nog niet voorstellen, maar op een dag zal ook jij geen Pegasuslid meer zijn. Met het afronden van je bachelor houdt helaas het lidmaatschap van Pegasus op. Maar niet getreurd, er bestaat namelijk een alumnivereniging BGS/ASW! Wij, Anke, Geke en Inge, zijn het huidige bestuur van deze vereniging en willen je via deze weg vast op de hoogte brengen van ons bestaan!

Een studie met zoveel richtingen en mogelijkheden, daar moet wel een verscheidenheid aan leuke, interessante en verrassende loopbanen op volgen! De alumnivereniging is hét platform om te zien waar al die studiegenoten terecht zijn gekomen. Drie keer per jaar komen we bijeen om bij te kletsen, uiteraard onder het genot van een drankje, maar ook inhoudelijk wordt er wat verzorgd.

Natuurlijk nemen we contact met je op als je het einde van je studie nadert, maar mocht je nu al geïnteresseerd zijn, neem dan vast een kijkje op onze website: www.alumnibgsasw.nl. Veel plezier bij Pegasus en tot ziens bij de alumnivereniging!

Groetjes,

Anke, Geke & Inge

